

Arrest

nr. 185 237 van 10 april 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn, op 2 november 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 september 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 februari 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 maart 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. VAN DER HAERT *loco* advocaat F. GELEYN en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart van geen enkel land het staatsburgerschap te bezitten en tevens verklaart u van Armeense origine te zijn, geboren in Nagorno-Karabach. U bent de echtgenote van A. M. (...) (O.V.(...)) en de moeder van B. M. (...) (O.V.(...)), die eveneens verklaren staatloos te zijn. Uw echtgenoot en zoon wendden zich in België, zoals u, tot de asielinstanties met de vraag om internationale bescherming te verkrijgen.

In het kader van onderhavige aanvraag beroept u zich op de hierna beschreven elementen.

U verklaart dat u kort na de geboorte van uw zoon, in 1991, vanuit Nagorno-Karabach naar Oekraïne verhuisde. Samen met uw echtgenoot en zoon vestigde u zich in de regio Lugansk, in het oosten van Oekraïne. U verklaart dat daar sinds september 2014 een burgeroorlog woedde. Op 15 oktober 2014 werd de woonst, die u deelde met uw gezinsleden, grotendeels verwoest door een bombardement.

Jullie waren genoodzaakt om de schuur van jullie boerderij te betrekken. Regelmatig kregen jullie er ongewenst bezoek van strijders, die voedsel en vee opeisten. Op 17 november 2014 kwamen 5 huurlingen naar jullie woonst. Ze wilden uw zoon B. (...) inlijven als strijder en hem meenemen. Hij gaf aan hier niet op in te willen gaan en daarop werd uw zoon ernstig mishandeld, waardoor zijn kaak werd gebroken. Hij moest opgenomen worden in een ziekenhuis in Lugansk, waar hij een heelkundige ingreep onderging. Op 15 december 2014 werd uw zoon uit het ziekenhuis ontslagen. Hij wilde – en durfde – niet meer naar huis terugkeren. Uw man deed daarom beroep op een vriend, een zekere S. (...), die ervoor zorgde dat jullie tijdelijk onderdak kregen in Kharkov. Uw echtgenoot verliet Oekraïne begin januari 2015. Hij reisde naar België en vroeg op 12 januari 2015 asiel bij de Belgische autoriteiten. U bleef met uw zoon achter in Kharkov en jullie vertrokken er op 12 september 2015. Per auto reisden jullie van Kharkov naar België. Jullie kwamen op 14 september 2015 in België aan. Op dezelfde dag vroegen uw zoon en uzelf asiel aan bij de Belgische autoriteiten. Omdat jullie zich zonder geldige reden niet meldden voor een gehoor door de Dienst Vreemdelingenzaken, werden u en uw zoon door voormelde dienst geacht afstand van jullie asielaanvraag te hebben gedaan en werd op 29 februari 2016 jullie aanvraag afgesloten. Zonder België te verlaten, wendden uw zoon en uzelf zich opnieuw tot de asielinstanties op 29 maart 2016.

Ter staving van onderhavige aanvraag leggen uw gezinsleden en uzelf enkele medische stukken over, afgeleverd door Belgische hulpverleners.

B. Motivering

Er moet vastgesteld worden dat u zich voor onderhavige aanvraag beroept op gelijkaardige elementen als uw zoon, B. M. (...) (O.V(...)). Aangezien in zijn hoofde werd besloten tot de weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, kan ook in uw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging, volgens de criteria van de Vluchtelingenconventie, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade, volgens de regelgeving inzake subsidiaire bescherming, weerhouden worden. Voor een volledige weergave van de elementen waarop de beslissing ten aanzien van uw zoon werd genomen, wordt verwezen naar zijn beslissing, die luidt als volgt:

"Voor onderhavige aanvraag beroept u zich op de burgeroorlog in de regio Lugansk, in het oosten van Oekraïne. U zou persoonlijk en tot tweemaal toe bij dit conflict betrokken zijn geweest. In eerste instantie werd uw woonst grotendeels vernield bij een bombardement en een maand later werd u mishandeld door strijders die u wilden inlijven, hetgeen u weigerde. Welnu, op basis van uw verklaringen moet besloten worden dat in uw hoofde geen sprake is van een gegronde vrees voor vervolging, volgens de bepalingen van de Conventie van Genève, noch het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade, volgens de bepalingen inzake subsidiaire bescherming. Deze conclusie is gebaseerd op de hierna beschreven vaststellingen.

Vooreerst moet, bovendien met klem, benadrukt worden dat het Commissariaat-generaal uw verklaringen, waaruit moet blijken dat u van geen enkel land het staatsburgerschap beschikt, in twijfel trekt.

Zowel uit uw verklaringen als deze van uw ouders, moet immers blijken dat jullie sinds 1991 en dit tot september 2015 (uw vader tot januari 2015) permanent in Oekraïne gevestigd waren (verklaring B. M. (...), DVZ, dd.29.03.2016, rubriek 10). U verklaart (CGVS, p.3) dat u – in Oekraïne) 9 klassen school liep. U verklaart tevens (CGVS 3, p.3) dat u voor uw inschrijving geen enkel (identiteits)document nodig had, hoewel u ook aangeeft dat men wettelijk voor alles documenten nodig heeft. U beweert voorts (CGVS 3, p.3) dat u nooit een geboorteakte, internationaal paspoort of een intern paspoort, hét identiteitsdocument bij uitstek in landen die onafhankelijk werden na het uiteenvallen van de Sovjet-Unie, hebt gehad. Aangezien uw vader bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde (DVZ, verklaring DVZ, dd.20.01.2015, rubriek 1c) dat hij over een verblijfsvergunning voor Oekraïne beschikte, werd u hieromtrent om verduidelijking gevraagd, maar u geeft enkel aan dat het om een vergissing ging (CGVS, p.3). Uit uw verklaringen moet blijken dat u van medio november tot medio december 2015 in Luhansk gehospitaliseerd werd, maar de vraag of u enig document van uw opname – en daarmee: een bewijs voor het feit dat u gekend was bij de Oekraïense autoriteiten – kon overleggen, beantwoordt u negatief (CGVS, p.10). Uw vader verklaart (CGVS, gehoorverslag A. M. (...), p.2) dat hij en uw moeder officieel gehuwd zijn en dat hiervoor het Sovjet-paspoort moest overlegd worden. Verder verklaarde uw vader (CGVS, gehoorverslag A. M. (...), p.3) dat hij zijn paspoort in Oekraïne nooit heeft verlengd of vernieuwd. Hij bezat ook een geboorteakte (CGVS, A. (...), p.3). Op de vraag of hij ooit démarches deed om het Oekraïens staatsburgerschap te verkrijgen, verklaart uw vader (CGVS, A. (...), p.3) dat hij dit niet deed omdat hij wilde wachten tot u 27 jaar oud was, zodat u uw dienstplicht zou kunnen ontlopen. Korte tijd later legde uw vader verklaringen van dezelfde strekking af (CGVS, A. (...), p.4). Ook verklaarde uw vader (CGVS, A. (...), p.3) dat jullie geen registratie hadden in Oekraïne. In tegenstelling tot wat u beweerde, verklaarde uw vader nog dat u wel degelijk een geboorteakte hebt gehad, zij het op destijds Azerisch grondgebied en uw vader erkent dat u, door geboorte, bijgevolg de Azerische nationaliteit had (CGVS, A. (...), p.4). Bij navraag om verduidelijking betreffende het

verblijfsdocument in Oekraïne, verklaart uw vader (CGVS, A. (...), p.4) dat hij van de dorpsadministratie (regio Luhansk) een document kreeg, waarin het verwerven van een eigendom op het grondgebied bekrachtigd werd. Welnu, in voorliggend geval moet vastgesteld worden dat zowel uzelf als uw ouders tot op heden geen enkel geldig document overlegden waaruit jullie identiteit en nationaliteit kan afgeleid worden. Nochtans mocht dit redelijkerwijze van u verwacht worden. Immers, Oekraïne wordt, als voormalig lid van de Sovjet-Unie, gekenmerkt door de hoge mate waarin burgers gedocumenteerd zijn, in casu met geldige identiteitsbewijzen, dewelke hen toegang tot essentiële voorzieningen geven. Zo is het intern paspoort er het identiteitsdocument bij uitstek, aangezien het onder meer informatie bevat over de stad/plaats waar de burger officieel geregistreerd is. Dergelijke registratie is essentieel, aangezien burgers geregeld worden gecontroleerd op het kunnen voorleggen van een registratie (propiska), maar deze hen ook toegang geeft tot tal van sociale voorzieningen en rechten. Dat u en uw ouders desalniettemin geen enkel document overleggen, doet vermoeden dat jullie belangrijke informatie voor de Belgische autoriteiten willen verheimelijken. Desgevallend bestaat het vermoeden dat u hetzij van Oekraïne het staatsburgerschap bezit, maar niet geregistreerd was in de regio Luhansk, wat u nochtans wil laten uitschijnen, hetzij het staatsburgerschap van een andere voormalige Sovjet-republiek bezit. U en/of uw gezinsleden schrijven het niet kunnen overleggen van enig document toe aan een brand in jullie woonst in oktober 2014, maar dan nog moet worden vastgesteld dat u sedert één jaar in België verblijft en uw vader zelfs ruim anderhalf jaar, zodat jullie ruimschoots de tijd hadden om alsnog een geldig document bij de Oekraïense ambassade aan te vragen, als begin van bewijs. Tijdens zijn gehoor werd uw vader expliciet gewezen op het belang van het overleggen van enig document om zijn (jullie) staatsburgerschap aan te tonen en zo werd hem gesuggereerd om zich tot de Oekraïense ambassade in België te wenden (CGVS, A. (...), p.6). Niets belette u (of uw gezinsleden) om een dergelijke démarche te ondernemen, aangezien uzelf aangeeft (CGVS, p.11) geen problemen gehad te hebben met de Oekraïense autoriteiten. Jullie hebben tot nader order echter geen enkele aantoonbare démarche in dat verband gedaan en bijgevolg kan er daadwerkelijk aan uw beweerde staatloosheid getwijfeld worden.

Bevestiging van deze inschatting werd trouwens ook gevonden in de weinig aannemelijke verklaringen van uw vader over zijn vlucht naar België.

Uw vader verklaarde immers (CGVS, A. (...), p.13) dat hij achtereenvolgens in een minibas en personenwagen van Oekraïne naar België reisde, maar hij bleek nauwelijks instructies te hebben gekregen van zijn chauffeur/smokkelaar, die hem enkel op het hart drukte om "stil te blijven zitten" (CGVS, A. (...), p.14). Uw vader bleek niet in het minst op de hoogte te zijn van eventueel voor hem gebruikte documenten tijdens de reis en hij kreeg geen instructies over wat hij diende te zeggen of te doen als hij ontdekt werd bij een grensovergang (CGVS, A. (...), p.14). Welnu, dergelijke verklaringen zijn weinig geloofwaardig te noemen. Uit bijgevoegde informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd, blijkt immers dat er aan de buitengrenzen van de EU en zeker aan de buitengrenzen van de Schengen-zone, strikte en individuele persoonscontroles gebeuren. Dat uw vader klaarblijkelijk geen weet had van een controle van het voertuig waarin hij zich bevond, maar daarenboven totaal niet zou geïnstrueerd zijn door zijn begeleider(s)/ smokkelaar(s), is niet enkel weinig geloofwaardig volgens voormelde informatie; het doet bovendien vermoeden dat uw vader legaal naar Europa (België) reisde en dit met gebruik van een geldig internationaal paspoort met daarin een geldig visum. Bijgevolg heeft het er alle schijn van dat uw vader, net zoals uzelf en uw moeder (jullie verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verklaring DVZ, rubriek 31) waren eveneens onaannemelijk summier), geldige identiteits- of reisdocumenten achterhoudt voor de Belgische autoriteiten om aldus niet enkel zijn werkelijk beschreven reisweg, het moment van vertrek en het moment van aankomst in de Schengen-zone, maar ook zijn – en jullie – staatsburgerschap te verheimelijken.

Welnu, op basis van de hiervoor gedane vaststellingen, moet worden geconcludeerd dat u met uw gedrag de Belgische asielinstanties geen zicht geeft op uw reële situatie, in casu aangaande uw staatsburgerschap, nochtans cruciaal bij het onderzoek van asielaanvragen.

U beweert afkomstig te zijn uit Luhansk in het oosten van Oekraïne.

Uit een grondige analyse van de actuele situatie blijkt dat er in de regio Luhansk een reëel risico bestaat van ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict (art. 48/4, §2, c van de gecoördineerde Vreemdelingenwet). Welnu, het Commissariaat-generaal sluit niet uit dat u enige tijd verbleef in de regio Luhansk, aangezien u op de hoogte bent van voor de regio kenmerkende elementen (namen van buurdorpen, p.6; de uniforme begincijfers en -letters van nummerplaten, p.6; dichtstbijzijnde kliniek; p.10), doch bleek u op meerdere punten té vaag, zeker waar het gaat over gebeurtenissen kort voorafgaand aan uw vlucht naar Kharkov (later naar België): dichtstbijzijnde hospitalen die genummerd zijn (CGVS, p.10), straatnamen in de buurt (CGVS, p.10), neerhalen van vliegtuigen in de regio (CGVS, p.6,10), data van bezetten overheidsgebouwen Luhansk (CGVS, p.6),

datum van presidentsverkiezingen in 2014 (CGVS, p.7), familienaam administratiehoofd in uw dorp (CGVS, p.7). Aldus rijst het vermoeden dat u niet in de betreffende regio verbleef in de periode waarin u uw vervolgingsfeiten situeert, maar belangrijker is de reeds gedane vaststelling in verband met uw staatsburgerschap. Aangezien het er alle schijn van heeft dat u de asielinstanties bewust tracht te misleiden en geen zicht geeft op uw werkelijke situatie, stelt u het Commissariaat-generaal niet in de mogelijkheid om zich ten gronde uit te spreken over uw effectieve nood aan bescherming. Hetzelfde geldt voor uw ouders.

Er moet trouwens nog op gewezen worden dat er enkele inconsistenties waren in de verklaringen van uw ouders, die jullie geloofwaardigheid verder ondermijnen.

Uw vader verklaarde (CGVS, A. (...), p.9) dat van de 5 koeien die jullie hadden, er 2 stierven door een beschieting. Uw vader situeerde deze gebeurtenis 3 à 4 dagen vóór het bombardement (op 16 oktober 2014). Uw moeder, van haar kant, beweerde echter dat er 2 koeien omkwamen enkele dagen na het bombardement (CGVS, S. (...), p.5). Bij confrontatie met uw vaders verklaringen, herhaalt uw moeder louter haar versie van de gebeurtenis (CGVS, S. (...), p.5), wat niet volstaat om de vastgestelde tegenstrijdigheid op te heffen of te verschonen. Van uw ouders mocht verwacht worden dat zij het verlies van een zeer aanzienlijk deel van hun veestapel (2 van de 5 koeien) op hetzelfde moment ten aanzien van het bombardement op 16 oktober 2014 zouden situeren, wat in casu niet het geval blijkt. Jullie geloofwaardigheid wordt bijgevolg ondergraven.

Ten slotte, eveneens qua geloofwaardigheid, weze nog opgemerkt dat uw moeder niet consistent was in de omstandigheden waarin een huisdier (hond) omkwam bij het bezoek van rebellen (die u wilden inlijven).

Immers, daar waar uw moeder bij haar gehoor door de Dienst Vreemdelingenzaken (CGVS-vragenlijst, rubriek 3.5, DVZ) spontaan verklaarde dat jullie hond werd doodgeschoten, verklaarde ze tijdens haar asielgehoor door het Commissariaat-generaal (CGVS, S. (...), p.2) dat het dier de keel werd overgesneden. Bij confrontatie met het gebrek aan consistentie, ontkende uw moeder louter haar eerdere verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken (CGVS, S. (...), p.2). Bijgevolg wordt de inconsistentie niet opgeheven of verschoond. Immers, de voor de Dienst Vreemdelingenzaken fungerende tolk of ambtenaar hebben geen enkel belang bij het moedwillig wijzigen van uw eigen verklaringen. De inconsistentie blijft dus inderdaad overeind en bevestigt jullie gebrek aan geloofwaardigheid.

Zoals hiervoor reeds werd gesteld, legden uw ouders noch uzelf enig begin van bewijs over van jullie identiteit en/of nationaliteit, laat staan enig document waaruit jullie jarenlange verblijf in Oekraïne zou blijken. Na uw gehoor legde u wel, via uw advocaat, medische documenten over.

Wat uzelf betreft werden (1) een röntgenfoto (met schrijven van arts), (2) een foto van een litteken op uw onderkaak en een attest van een psychologe (3) overlegd. Welnu, wat uw medisch probleem met uw onderkaak betreft, moet worden gesteld dat uit de betreffende documenten niet objectief kan worden afgeleid in welke omstandigheden u gewond raakte aan de onderkaak. Weliswaar maakt de psychologe in haar attest gewag van "geweld door militairen" als oorzaak, maar in casu kan verondersteld worden dat zij deze bewering louter baseert op uw eigen verklaringen, waardoor het document geen objectieve bewijswaarde heeft. Wat uw eventuele psychologische problemen betreft, moet dan weer worden opgemerkt dat uit het attest, eveneens van de psychologe, niet blijkt dat u niet in staat zou zijn tot het afleggen van coherente en/of geloofwaardige verklaringen. De medisch-psychologische documenten op uw naam werpen bijgevolg geen ander licht op de hiervoor gedane vaststellingen.

Voorts werden medische documenten op naam van uw ouders overlegd. Het document op naam van uw moeder, bedoeld voor een aanvraag tot regularisatie om medische redenen, is opgesteld in het Frans en is quasi onleesbaar. Uit de medische documenten op naam van uw vader kan afgeleid worden dat hij lijdt aan maagkanker, hetgeen uw advocate ook aangaf net na diens asielgehoor (CGVS, A. (...), p.15). Hier moet opgemerkt worden dat de medische problemen van uw vader (en uw moeder) geen verband houden met de criteria van de Conventie van Genève. Voor de beoordeling van medische motieven, dient men zich te wenden tot de geëigende procedure, in casu een aanvraag tot machtiging van verblijf omwille van medische redenen (9ter), bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

Op basis van al het voorgaande dient besloten te worden dat in uw hoofde geen sprake is van een gegronde vrees voor vervolging, volgens de bepalingen van de Vluchtelingenconventie, noch het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade, volgens de regelgeving inzake subsidiaire bescherming.

Behalve de reeds eerder in deze motivering besproken documenten, legde u geen andere documenten over, zodat de negatieve eindbeoordeling van onderhavige niet in positieve zin gewijzigd wordt.

Volledigheidshalve, en ten slotte, dient nog opgemerkt te worden dat ook in hoofde van uw vader, A. M. (...) (O.V.(...)) en uw moeder, S. M. (...) (O.V.(...)) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen."

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

De Raad merkt op dat in de bestreden beslissing door de commissaris-generaal verwezen wordt naar de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van 29 september 2016 die werd genomen ten aanzien van de zoon van verzoekende partij, B. M., teneinde te besluiten dat ten aanzien van verzoekende partij evenmin besloten kan worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming. Echter wijst de Raad erop dat de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van 29 september 2016 genomen ten aanzien van de zoon van verzoekende partij bij arrest nr. 185 235 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 10 april 2017 werd vernietigd. Het arrest genomen in hoofde van de zoon van verzoekende partij luidt als volgt:

“1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart van geen enkel land het staatsburgerschap te bezitten en tevens verklaart u van Armeense origine te zijn, geboren in Nagorno-Karabagh. U bent de zoon van A. M. (...) (O.V.(...)) en S. M. (...) (O.V.(...)), die eveneens verklaren staatloos te zijn. Uw ouders wendden zich in België, zoals u, tot de asielinstanties met de vraag om internationale bescherming te verkrijgen.

In het kader van onderhavige aanvraag beroept u zich op de hierna beschreven elementen.

U verklaart dat u kort na uw geboorte, in 1991, vanuit Nagorno-Karabach naar Oekraïne verhuisde. Samen met uw ouders vestigde u zich in de regio Lugansk, in het oosten van Oekraïne. U verklaart dat daar sinds september 2014 een burgeroorlog woedde. Op 15 oktober 2014 werd de woonst, die u deelde met uw ouders, grotendeels verwoest door een bombardement. Jullie waren genoodzaakt om de schuur van jullie boerderij te betrekken. Regelmatig kregen jullie er ongewenst bezoek van strijders, die voedsel en vee opeisten. Op 17 november 2014 kwamen 5 huurlingen naar jullie woonst. Ze wilden u inlijven als strijder en u meenemen. U gaf aan hier niet op in te willen gaan en daarop werd u ernstig mishandeld, waardoor uw kaak werd gebroken. U moest opgenomen worden in een ziekenhuis in Lugansk, waar u een heelkundige ingreep onderging. Op 15 december 2014 werd u uit het ziekenhuis ontslagen. U wilde – en durfde – niet meer naar huis terugkeren. Uw vader deed daarom beroep op een vriend, een zekere S. (...), die ervoor zorgde dat jullie tijdelijk onderdak kregen in Kharkov. Uw vader verliet Oekraïne begin januari 2015. Hij reisde naar België en vroeg op 12 januari 2015 asiel bij de Belgische autoriteiten. U bleef met uw moeder achter in Kharkov en u vertrok er op 12 september 2015. Per auto reisde u van Kharkov naar België. U kwam op 14 september 2015 in België aan. Op dezelfde dag vroeg u, samen met uw moeder, eveneens asiel bij de Belgische autoriteiten. Omdat u zich zonder geldige reden niet meldde voor een gehoor door de Dienst Vreemdelingenzaken, werd u door deze laatste geacht afstand van uw asielaanvraag te hebben gedaan en werd op 29 februari 2016 uw aanvraag afgesloten. Zonder België te verlaten, wendde u zich opnieuw tot de asielinstanties op 29 maart 2016. Ter staving van onderhavige aanvraag leggen uw ouders en uzelf enkele medische stukken over, afgeleverd door Belgische hulpverleners.

Uw ouders, A. M. (...) (O.V.(...)) en S. M. (...) (O.V.(...)), beroepen zich voor hun asielaanvraag op dezelfde als de door u ingeroepen elementen. Zij verklaren, net zoals u, staatloos te zijn. Net zoals u, legden zij geen enkel geldig identiteitsdocument over aan de Belgische autoriteiten.

B. Motivering

Voor onderhavige aanvraag beroept u zich op de burgeroorlog in de regio Lugansk, in het oosten van Oekraïne. U zou persoonlijk en tot tweemaal toe bij dit conflict betrokken zijn geweest. In eerste instantie werd uw woonst grotendeels vernield bij een bombardement en een maand later werd u mishandeld door strijders die u wilden inlijven, hetgeen u weigerde. Welnu, op basis van uw verklaringen moet besloten worden dat in uw hoofde geen sprake is van een gegronde vrees voor vervolging, volgens de bepalingen van de Conventie van Genève, noch het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade, volgens de bepalingen inzake subsidiaire bescherming. Deze conclusie is gebaseerd op de hierna beschreven vaststellingen.

Vooreerst moet, bovendien met klem, benadrukt worden dat het Commissariaat-generaal uw verklaringen, waaruit moet blijken dat u van geen enkel land het staatsburgerschap beschikt, in twijfel trekt.

Zowel uit uw verklaringen als deze van uw ouders, moet immers blijken dat jullie sinds 1991 en dit tot september 2015 (uw vader tot januari 2015) permanent in Oekraïne gevestigd waren (verklaring B. M. (...), DVZ, dd.29.03.2016, rubriek 10). U verklaart (CGVS, p.3) dat u – in Oekraïne) 9 klassen school liep. U verklaart tevens (CGVS 3, p.3) dat u voor uw inschrijving geen enkel (identiteits)document nodig had, hoewel u ook aangeeft dat men wettelijk voor alles documenten nodig heeft. U beweert voorts (CGVS 3, p.3) dat u nooit een geboorteakte, internationaal paspoort of een intern paspoort, hét identiteitsdocument bij uitstek in landen die onafhankelijk werden na het uiteenvallen van de Sovjet-Unie, hebt gehad. Aangezien uw vader bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde (DVZ, verklaring DVZ, dd.20.01.2015, rubriek 1c) dat hij over een verblijfsvergunning voor Oekraïne beschikte, werd u hieromtrent om verduidelijking gevraagd, maar u geeft enkel aan dat het om een vergissing ging (CGVS, p.3). Uit uw verklaringen moet blijken dat u van medio november tot medio december 2015 in Luhansk gehospitaliseerd werd, maar de vraag of u enig document van uw opname – en daarmee: een bewijs voor het feit dat u gekend was bij de Oekraïense autoriteiten – kon overleggen, beantwoordt u negatief (CGVS, p.10). Uw vader verklaart (CGVS, gehoorverslag A. M. (...), p.2) dat hij en uw moeder officieel gehuwd zijn en dat hiervoor het Sovjet-paspoort moest overlegd worden. Verder verklaarde uw vader (CGVS, gehoorverslag A. M. (...), p.3) dat hij zijn paspoort in Oekraïne nooit heeft verlengd of vernieuwd. Hij bezat ook een geboorteakte (CGVS, A. (...), p.3). Op de vraag of hij ooit démarches deed om het Oekraïens staatsburgerschap te verkrijgen, verklaart uw vader (CGVS, A. (...), p.3) dat hij dit niet deed omdat hij wilde wachten tot u 27 jaar oud was, zodat u uw dienstplicht zou kunnen ontlopen. Korte tijd later legde uw vader verklaringen van dezelfde strekking af (CGVS, A. (...), p.4). Ook verklaarde uw vader (CGVS, A. (...), p.3) dat jullie geen registratie hadden in Oekraïne. In tegenstelling tot wat u beweerde, verklaarde uw vader nog dat u wel degelijk een geboorteakte hebt gehad, zij het op destijds Azerisch grondgebied en uw vader erkent dat u, door geboorte, bijgevolg de Azerische nationaliteit had (CGVS, A. (...), p.4). Bij navraag om verduidelijking betreffende het verblijfsdocument in Oekraïne, verklaart uw vader (CGVS, A. (...), p.4) dat hij van de dorpsadministratie (regio Luhansk) een document kreeg, waarin het verwerven van een eigendom op het grondgebied bekrachtigd werd. Welnu, in voorliggend geval moet vastgesteld worden dat zowel uzelf als uw ouders tot op heden geen enkel geldig document overlegden waaruit jullie identiteit en nationaliteit kan afgeleid worden. Nochtans mocht dit redelijkerwijze van u verwacht worden. Immers, Oekraïne wordt, als voormalig lid van de Sovjet-Unie, gekenmerkt door de hoge mate waarin burgers gedocumenteerd zijn, in casu met geldige identiteitsbewijzen, dewelke hen toegang tot essentiële voorzieningen geven. Zo is het intern paspoort er het identiteitsdocument bij uitstek, aangezien het onder meer informatie bevat over de stad/plaats waar de burger officieel geregistreerd is. Dergelijke registratie is essentieel, aangezien burgers geregeld worden gecontroleerd op het kunnen voorleggen van een registratie (propiska), maar deze hen ook toegang geeft tot tal van sociale voorzieningen en rechten. Dat u en uw ouders desalniettemin geen enkel document overleggen, doet vermoeden dat jullie belangrijke informatie voor de Belgische autoriteiten willen verheimelijken. Desgevallend bestaat het vermoeden dat u hetzij van Oekraïne het staatsburgerschap bezit, maar niet geregistreerd was in de regio Luhansk, wat u nochtans wil laten uitschijnen, hetzij het staatsburgerschap van een andere voormalige Sovjet-republiek bezit. U en/of uw gezinsleden schrijven het niet kunnen overleggen van enig document toe aan een brand in jullie woonst in oktober 2014, maar dan nog moet worden vastgesteld dat u sedert één jaar in België verblijft en uw vader zelfs ruim anderhalf jaar, zodat jullie ruimschoots de tijd hadden om alsnog een geldig document bij de Oekraïense ambassade aan te vragen, als begin van bewijs. Tijdens zijn gehoor werd uw vader expliciet gewezen op het belang van het overleggen van enig document om zijn (jullie) staatsburgerschap aan te tonen en zo werd hem gesuggereerd om zich tot de Oekraïense ambassade in België te wenden (CGVS, A. (...), p.6). Niets belette u (of uw gezinsleden) om een dergelijke démarche te ondernemen, aangezien uzelf aangeeft (CGVS, p.11) geen problemen gehad te hebben met de Oekraïense autoriteiten. Jullie hebben tot nader order echter geen enkele aantoonbare démarche in dat verband gedaan en bijgevolg kan er daadwerkelijk aan uw beweerde staatloosheid getwijfeld worden.

Bevestiging van deze inschatting werd trouwens ook gevonden in de weinig aannemelijke verklaringen van uw vader over zijn vlucht naar België.

Uw vader verklaarde immers (CGVS, A. (...), p.13) dat hij achtereenvolgens in een minibas en personenwagen van Oekraïne naar België reisde, maar hij bleek nauwelijks instructies te hebben gekregen van zijn chauffeur/smokkelaar, die hem enkel op het hart drukte om “stil te blijven zitten” (CGVS, A. (...), p.14). Uw vader bleek niet in het minst op de hoogte te zijn van eventueel voor hem gebruikte documenten tijdens de reis en hij kreeg geen instructies over wat hij diende te zeggen of te doen als hij ontdekt werd bij een grensovergang (CGVS, A. (...), p.14). Welnu, dergelijke verklaringen

zijn weinig geloofwaardig te noemen. Uit bijgevoegde informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd, blijkt immers dat er aan de buitengrenzen van de EU en zeker aan de buitengrenzen van de Schengen-zone, strikte en individuele persoonscontroles gebeuren. Dat uw vader klaarblijkelijk geen weet had van een controle van het voertuig waarin hij zich bevond, maar daarenboven totaal niet zou geïnstrueerd zijn door zijn begeleider(s)/ smokkelaar(s), is niet enkel weinig geloofwaardig volgens voormelde informatie; het doet bovendien vermoeden dat uw vader legaal naar Europa (België) reisde en dit met gebruik van een geldig internationaal paspoort met daarin een geldig visum. Bijgevolg heeft het er alle schijn van dat uw vader, net zoals uzelf en uw moeder (jullie verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verklaring DVZ, rubriek 31) waren eveneens onaannemelijk summier), geldige identiteits- of reisdocumenten achterhoudt voor de Belgische autoriteiten om aldus niet enkel zijn werkelijk beschreven reisweg, het moment van vertrek en het moment van aankomst in de Schengen-zone, maar ook zijn – en jullie – staatsburgerschap te verheimelijken.

Welnu, op basis van de hiervoor gedane vaststellingen, moet worden geconcludeerd dat u met uw gedrag de Belgische asielinstanties geen zicht geeft op uw reële situatie, in casu aangaande uw staatsburgerschap, nochtans cruciaal bij het onderzoek van asielaanvragen.

U beweert afkomstig te zijn uit Luhansk in het oosten van Oekraïne.

Uit een grondige analyse van de actuele situatie blijkt dat er in de regio Luhansk een reëel risico bestaat van ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict (art. 48/4, §2, c van de gecoördineerde Vreemdelingenwet). Welnu, het Commissariaat-generaal sluit niet uit dat u enige tijd verbleef in de regio Luhansk, aangezien u op de hoogte bent van voor de regio kenmerkende elementen (namen van buurdorpen, p.6; de uniforme begincijfers en –letters van nummerplaten, p.6; dichtstbijzijnde kliniek; p.10), doch bleek u op meerdere punten té vaag, zeker waar het gaat over gebeurtenissen kort voorafgaand aan uw vlucht naar Kharkov (later naar België): dichtstbijzijnde hospitalen die genummerd zijn (CGVS, p.10), straatnamen in de buurt (CGVS, p.10), neerhalen van vliegtuigen in de regio (CGVS, p.6,10), data van bezetten overheidsgebouwen Luhansk (CGVS, p.6), datum van presidentsverkiezingen in 2014 (CGVS, p.7), familienaam administratiehoofd in uw dorp (CGVS, p.7). Aldus rijst het vermoeden dat u niet in de betreffende regio verbleef in de periode waarin u uw vervolgingsfeiten situeert, maar belangrijker is de reeds gedane vaststelling in verband met uw staatsburgerschap. Aangezien het er alle schijn van heeft dat u de asielinstanties bewust tracht te misleiden en geen zicht geeft op uw werkelijke situatie, stelt u het Commissariaat-generaal niet in de mogelijkheid om zich ten gronde uit te spreken over uw effectieve nood aan bescherming. Hetzelfde geldt voor uw ouders.

Er moet trouwens nog op gewezen worden dat er enkele inconsistenties waren in de verklaringen van uw ouders, die jullie geloofwaardigheid verder ondermijnen.

Uw vader verklaarde (CGVS, A. (...), p.9) dat van de 5 koeien die jullie hadden, er 2 stierven door een beschieting. Uw vader situeerde deze gebeurtenis 3 à 4 dagen vóór het bombardement (op 16 oktober 2014). Uw moeder, van haar kant, beweerde echter dat er 2 koeien omkwamen enkele dagen na het bombardement (CGVS, S. (...), p.5). Bij confrontatie met uw vaders verklaringen, herhaalt uw moeder louter haar versie van de gebeurtenis (CGVS, S. (...), p.5), wat niet volstaat om de vastgestelde tegenstrijdigheid op te heffen of te verschonen. Van uw ouders mocht verwacht worden dat zij het verlies van een zeer aanzienlijk deel van hun veestapel (2 van de 5 koeien) op hetzelfde moment ten aanzien van het bombardement op 16 oktober 2014 zouden situeren, wat in casu niet het geval blijkt. Jullie geloofwaardigheid wordt bijgevolg ondergraven.

Ten slotte, eveneens qua geloofwaardigheid, weze nog opgemerkt dat uw moeder niet consistent was in de omstandigheden waarin een huisdier (hond) omkwam bij het bezoek van rebellen (die u wilden inlijven).

Immers, daar waar uw moeder bij haar gehoor door de Dienst Vreemdelingenzaken (CGVS-vragenlijst, rubriek 3.5, DVZ) spontaan verklaarde dat jullie hond werd doodgeschoten, verklaarde ze tijdens haar asielgehoor door het Commissariaat-generaal (CGVS, S. (...), p.2) dat het dier de keel werd overgesneden. Bij confrontatie met het gebrek aan consistentie, ontkende uw moeder louter haar eerdere verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken (CGVS, S. (...), p.2). Bijgevolg wordt de inconsistentie niet opgeheven of verschoond. Immers, de voor de Dienst Vreemdelingenzaken fungerende tolk of ambtenaar hebben geen enkel belang bij het moedwillig wijzigen van uw eigen verklaringen. De inconsistentie blijft dus inderdaad overeind en bevestigt jullie gebrek aan geloofwaardigheid.

Zoals hiervoor reeds werd gesteld, legden uw ouders noch uzelf enig begin van bewijs over van jullie identiteit en/ of nationaliteit, laat staan enig document waaruit jullie jarenlange verblijf in Oekraïne zou blijken. Na uw gehoor legde u wel, via uw advocaat, medische documenten over.

Wat uzelf betreft werden (1) een röntgenfoto (met schrijven van arts), (2) een foto van een litteken op uw onderkaak en een attest van een psychologe (3) overlegd. Welnu, wat uw medisch probleem met uw onderkaak betreft, moet worden gesteld dat uit de betreffende documenten niet objectief kan worden afgeleid in welke omstandigheden u gewond raakte aan de onderkaak. Weliswaar maakt de psychologe in haar attest gewag van "geweld door militairen" als oorzaak, maar in casu kan verondersteld worden dat zij deze bewering louter baseert op uw eigen verklaringen, waardoor het document geen objectieve bewijswaarde heeft. Wat uw eventuele psychologische problemen betreft, moet dan weer worden opgemerkt dat uit het attest, eveneens van de psychologe, niet blijkt dat u niet in staat zou zijn tot het afleggen van coherente en/of geloofwaardige verklaringen. De medisch-psychologische documenten op uw naam werpen bijgevolg geen ander licht op de hiervoor gedane vaststellingen.

Voorts werden medische documenten op naam van uw ouders overlegd. Het document op naam van uw moeder, bedoeld voor een aanvraag tot regularisatie om medische redenen, is opgesteld in het Frans en is quasi onleesbaar. Uit de medische documenten op naam van uw vader kan afgeleid worden dat hij lijdt aan maagkanker, hetgeen uw advocate ook aangaf net na diens asielgehoor (CGVS, A. (...), p.15). Hier moet opgemerkt worden dat de medische problemen van uw vader (en uw moeder) geen verband houden met de criteria van de Conventie van Genève. Voor de beoordeling van medische motieven, dient men zich te wenden tot de geëigende procedure, in casu een aanvraag tot machtiging van verblijf omwille van medische redenen (9ter), bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

Op basis van al het voorgaande dient besloten te worden dat in uw hoofdte geen sprake is van een gegronde vrees voor vervolging, volgens de bepalingen van de Vluchtelingenconventie, noch het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade, volgens de regelgeving inzake subsidiaire bescherming.

Behalve de reeds eerder in deze motivering besproken documenten, legde u geen andere documenten over, zodat de negatieve eindbeoordeling van onderhavige niet in positieve zin gewijzigd wordt.

Volledigheidshalve, en ten slotte, dient nog opgemerkt te worden dat ook in hoofdte van uw vader, A. M. (...) (O.V.(...)) en uw moeder, S. M. (...) (O.V.(...)) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

Waar verwerende partij in de bestreden beslissing erop wijst dat zowel verzoekende partij als haar ouders tot op heden geen enkel geldig document overlegden waaruit hun identiteit en nationaliteit kan afgeleid worden en dienaangaande volgende opmerking maakt: "Nochtans mocht dit redelijkerwijze van u verwacht worden. Immers, Oekraïne wordt, als voormalig lid van de Sovjet-Unie, gekenmerkt door de hoge mate waarin burgers gedocumenteerd zijn, in casu met geldige identiteitsbewijzen, dewelke hen toegang tot essentiële voorzieningen geven. Zo is het intern paspoort er het identiteitsdocument bij uitstek, aangezien het onder meer informatie bevat over de stad/plaats waar de burger officieel geregistreerd is. Dergelijke registratie is essentieel, aangezien burgers geregeld worden gecontroleerd op het kunnen voorleggen van een registratie (propiska), maar deze hen ook toegang geeft tot tal van sociale voorzieningen en rechten.", stelt de Raad evenwel vast dat dit blote beweringen betreffen die door verwerende partij op generlei wijze met objectieve informatie worden onderbouwd. Aangaande het belang van identiteitsdocumenten en een officiële registratie in Oekraïne wordt door verwerende partij geen enkele informatie bijgebracht, waardoor de Raad dan ook niet kan nagaan of van verzoekende partij en haar ouders, die sinds 1991 tot september 2015 (de vader van verzoekende partij tot januari 2015) permanent in Oekraïne gevestigd waren, inderdaad verwacht kan worden dat zij een geldig document zouden kunnen overleggen waaruit hun identiteit en nationaliteit afgeleid kan worden en of uit het ontbreken van dergelijke documenten besloten kan worden dat dit doet vermoeden dat zij belangrijke informatie voor de Belgische autoriteiten willen verheimelijken en dat zij hetzij van Oekraïne het staatsburgerschap bezitten, maar niet geregistreerd waren in de regio Luhansk, hetzij het staatsburgerschap van een andere voormalige Sovjet-republiek bezitten. Verwijzend naar artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen oordeelt de Raad derhalve dat het hem onmogelijk is bij gebreke aan deze essentiële gegevens te komen tot de bevestiging of hervorming van de bestreden beslissing zonder hiertoe aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

De Raad wijst er tevens op dat door verzoekende partij ter terechtzitting een document van het republikeins hospitaal van Lugansk van 17 oktober 2016 werd neergelegd dat attesteert dat verzoekende partij van 18 november tot 15 december 2014 in dit hospitaal werd opgenomen."

Derhalve dient ook de beslissing genomen in hoofde van verzoekende partij die volledig steunt op de beslissing van haar zoon met toepassing van artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 29 september 2016 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien april tweeduizend zeventien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT